GARPHYTTAN

På sotsvarta vidder härjade av skogsbränder bland stubbar och maskinspår på hygget. Här frodas insekterna, de tar hand om skogens förmultnande rester och bryter ned, så att skogen kan bygga upp sig själv igen. Träden, skogens fundament och en gång hem åt ett stort antal fågelarter, påbörjar en ny livscykel; kanske mot en framtida urskog, kanske mot massaved.

Fågeltornet Garphyttan kan liknas vid staden, trädens spridda skrymslen koncentreras till en byggnad, bestående av fågelholkar. Garphyttan är placerad mitt i den buffé av insekter den öppna gläntan bjuder på. Tornet är också en exkursionspunkt för friluftssugna, där det erbjuder skydd från vädret samtidigt som det bryggar mellan människa och djur. En inbjudan till fika, omgärdad av hundratals fåglar, är en inbjudan till reflektion över vårt förhållande till skogen.

Kanske är det den mänskliga faktorn som orsakat kalhygget, kanske har barrskog här planteras i ett rutnätssystem som en ofrånkomlig del i den verklighet där pengar faktiskt växer på träd. Kanske är det naturens eget verk, och kanske ger den svedda jorden näring åt lövträd vars frön sprids hit genom vinden, genom insekts- och fågelliv. Den tomma ytan ramar in Garphyttan, som stolt står där som ett eget mål, som en egen höjdpunkt, som hävdar sin plats med bestämdhet. Tidens tand införlivar strukturen i skogen, som sedermera förvandlas till en väl bevarad hemlighet.

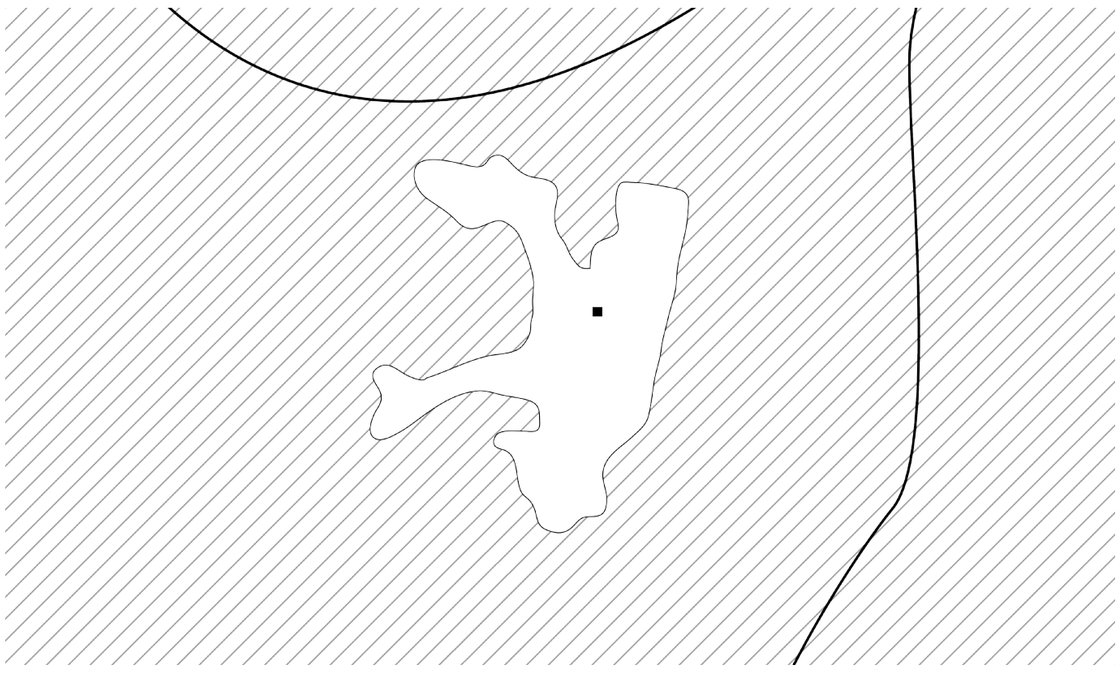

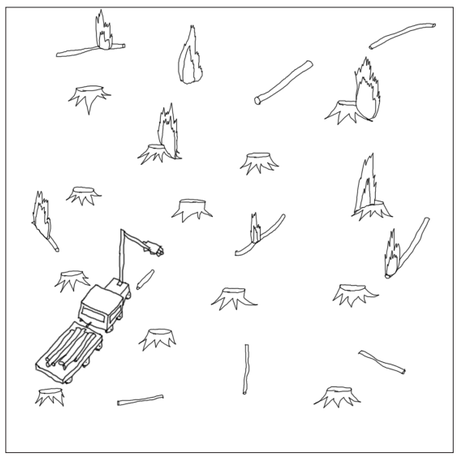

Ett kalhygge eller en brandhärjad skog ger plats åt fågeltornet. Virket kan med fördel hämtas lokalt från platsen där tornet uppförs.

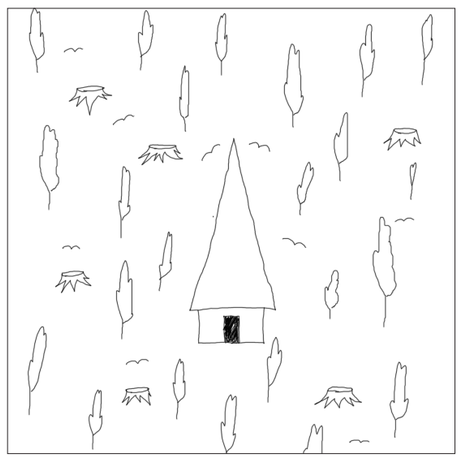

Konstruktionen är synlig på avstånd, en stor och tydlig boplats för små och mellanstora fåglar. Fågellivet i området hjälper skogen att föryngra sig.

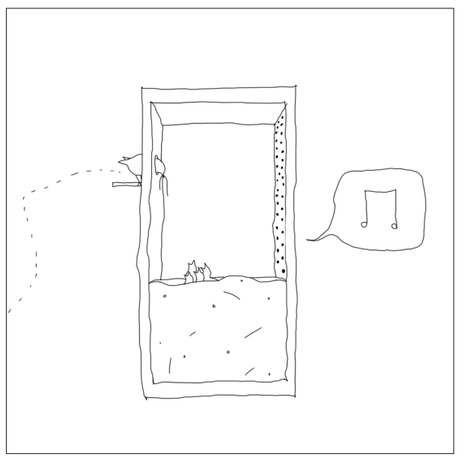

Väggarna i tornet består av staplade fågelholkar, vars porösa insida skapar ett rum att lyssna till fåglar i.

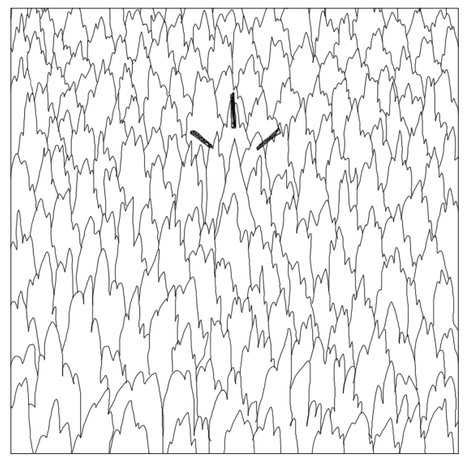

Tids nog växer fågeltornet in i sin omgivning, där det omsluts av skogens träd och inlemmas i landskapet.

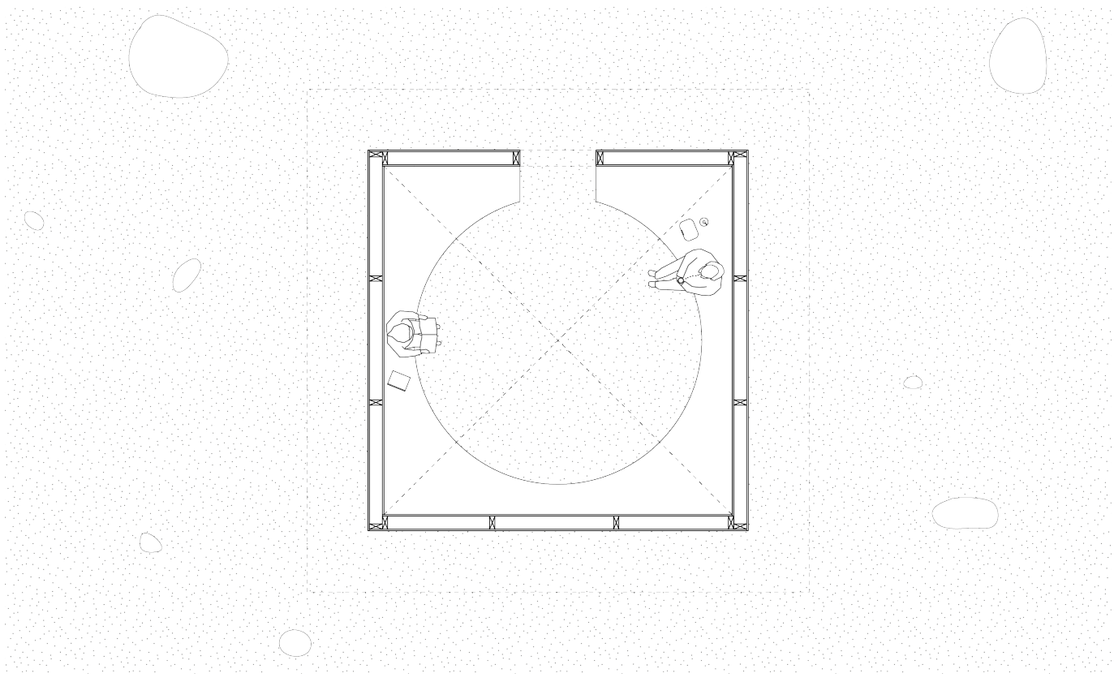

PLAN

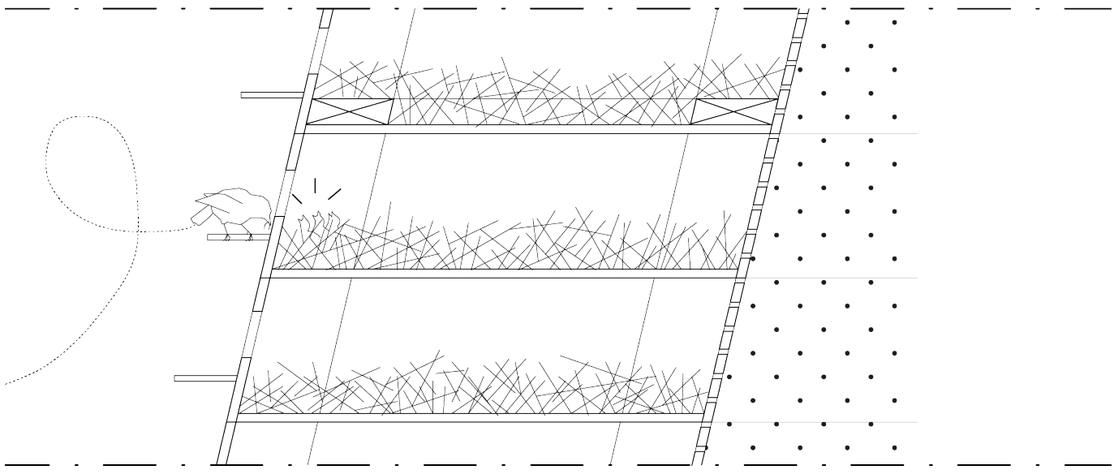

DETALJ

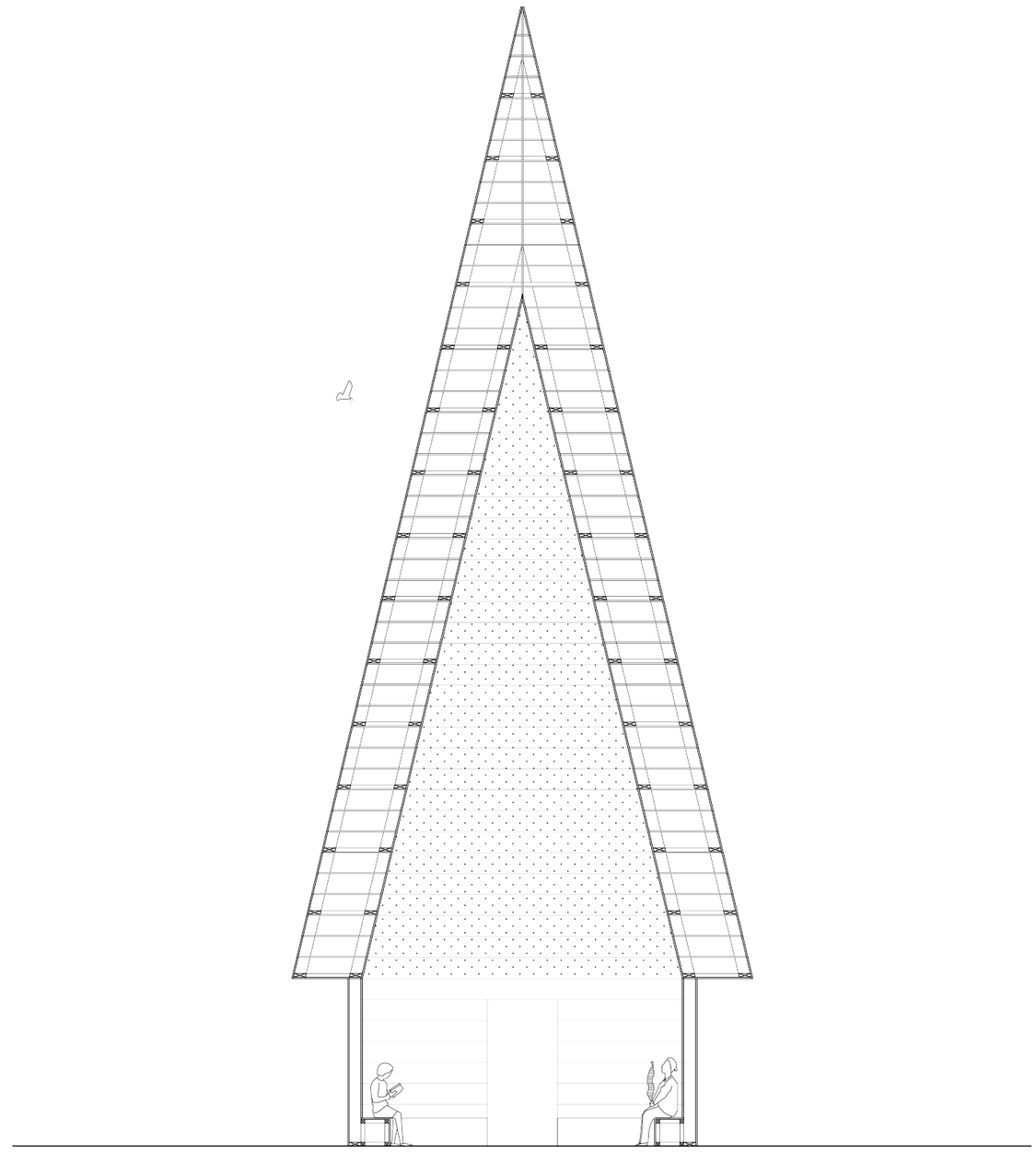

SEKTION